

GRONINGER

Dingsdag

COURANT.

den 6 Augustus.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN. PROVINCIE GRONINGEN. AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 9 Augustus 1833, des voormiddags te elf uren, in het Lokaal van 's Lands Hoogeschool te Groningen, zal, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, door Curatoren van evengenelde Hoogeschool, en in bijzijn van den fungerenden Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, in de Provincie Groningen, worden aanbesteed:

Het Vergrooten en Veranderen van de Tweede of Warme Kast in den Kruidtuin van 's Lands Hoogeschool te Groningen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod. Het bestek, waarop de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, behalve aan de Lokalen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, te 's Gravenhage, en der Hoogeschool te Groningen, ter lezing liggen: te Groningen, in de Doelen, bij de Kasteleins van der Laan, Bontekoe en Eekhoff, alle aan de Grootte Markt; voorts in de Nieuwe en Oude Munster en in het Blaauwe Paard Huis, gedam bij den Kastelein Joosten, en te Leek, bij de heer van der Harlinger. Voor de aanbesteding, des noodig, aanwijzing in loco worden gedaan en bij den fungerenden Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, te Groningen, den Heer C. van der Poel, nadere informatiën te bekomen zijn.

De Curatoren voornoemd:
A. L. WICHERS, Secretaris.

De ADMINISTRATEUR van 'S RIJKS SCHATKIST in de Provincie Groningen adverteert, dat de uithetaling der Burgerlijke, Kerkelijke en Militaire Pensioenen, over de eerste zes maanden van den jare 1833, zal geschieden ten Kantore Generaal, des Dingsdags, Woensdags, Donderdags en Vrijdags, des voormiddags van 9 tot 12 uren, en aanvang zal nemen van Dingsdag, den 6 Augustus, tot den laatsten November 1833, op vertoon van het Certificaat van Inschrijving en tegen overlegging van behoorlijk ingevulde Attestatie de vita en Kwitantie van elken Gepensioneerde.

GRONINGEN
den 3. Augustus 1833.

De Administrateur voornoemd,
Bij afwezigheid van denzelven:
J. WOLTERS, Boekhr.

ITALIE.

ROME den 18 Julij.

Dezer dagen werd alhier de doodstraf uitgeoefend aan eenen zekeren Mazio, eenen man van 59 jaren, welke, behalve de reeds vroeger gepleegde moorddaden, onlangs een paar geluwden des nachts in 't bel. gruwzaam vermoord had. Daar hij een neef van den onlangs hier overleden kardinaal van dien naam was, en zijne familie tot de voornaamste geslachten behoort, nam het volk een groot aandeel aan de procedure en aan de voltrekking der straf. Hetzelve beschouwde de zaak eenigermate als een schadeloosstelling, dat ook eenmaal een misdadiger van goede familie en invloedrijke verwantschap de guillotine te beklimmen had. Zoo dikwerf hij verhoord werd, verzamelde zich het volk om het tribunaal-gebouw, om de uitspraak te vernemen. Na het daarop gevolgde doodvonnis geloofde hetzelve nog algemeen, dat de misdadiger door vermogende voorspraak zoude gered worden. Er werden ook werkelijk tot dat einde, zoo wel door de familie als door andere aanzienlijke personen, demarches gedaan en werd zelfs den Paus de schande voor oogen gehouden, welke zich daar door op zijne familie zoude hechten; maar Z. H. moet geantwoord hebben, dat de schande op de misdaad rust, en dat de straf slechts een noodzakelijk gevolg daarvan was. De eenige gunst, welke toegestaan werd, was, dat het bij andere strafopeningen gewone ronddragen en verkoopen van een verhaal van het gebeurde thans hier geene plaats hebben zoude. Doch werd niettemin het gemotiveerde vonnis aan alle hoeken der straten aangeplakt.

NAPELS den 18 Julij.

Dikwerf hebben zamenzweringen tegen het leven van Vorsten hunne grootheid van ziel doen kennen. Dit is thans ook hier het geval. De wijze, waarop zich de Koning gedragen heeft, strekt hem metterdaad tot hoogen roem, en getuigt even schitterend voor zijn hart als voor zijn fijn gevoel in een zoo teedere omstandigheid. De eerste tijd der zamenzwering verspreide spoedig schrik en verontwaardiging door al de gewesten des rijks; onmiddellijk daarna werden van alle kanten, inzonderheid van het leger, aan den Koning adressen aangeboden, welke dien eersten indruk en de gevoelens van vernuchtheid en trouw ontwikkelden. Het antwoord des Konings, door den minister van oorlog en marine aan het leger en de vloot, was buitengewoon gelukkig. De hand der Vorstelijke genade wischte met water uit den Lethe-stroom de zamenzwering van het zwarte bord der schuld uit, en alles was vergeten. 's Konings woorden luiden aldus: » Wanneer eenige militairen van een schandelijke misdaad beschuldigd zijn, heeft dit zijne achtung jegens het leger en de vloot geenszins verlaanwd; in tegendeel, meer dan ooit verzekerd van de getrouwste gehoorzaamheid te ontmoeten, was zijn vertrouwen op de krijgslieden verduubeld; want het leger en de vloot waren zamengesteld uit officieren en soldaten, wier eergevoel hun bij elke gelegenheid aanleiding zoude geven, om hunne dapperheid aan den dag te leggen in het ondersteunen der regten van hunnen Vorst, en als verdedigers van het leven en van den eigendom zijner onderdanen. Hij had metterdaad bewezen, hoe verzekerd hij van hunne getrouwheid was, daar hij zich als gewoonlijk aan hunne gelederen toevertrouwd had, toen men de schandelijke zamenzwering ontdekte, enz. »

(De Koning had namelijk den dag en den volgenden nacht, toen de zamenzwering ontdekt werd, bij het leger doorgebracht.)

Door dit wijze antwoord, waarin geen enkel woord van dreiging schrik verspreidde of geheime onderzoeken aanduidde, werden al de kwade gevolgen der zamenzwering ten eenemale vernietigd; vervolgingen konden thans niet meer gevreesd worden; eenige erkende schuldigen waren reeds in handen der justitie, en de zaak loopt eene weldadige vergetelheid te gemoet. De in eenen brief van de Italiaansche grenzen in de Allg. Zeitung uitgedrukte bezorgdheid, wegens onze aangelegenheden en wegens den Koning, is, ik schrijf dit met de grootste vreugde, geheel ongegrond. De Koning bezit een open, argeloos karakter, en de natie erkent algemeen het goede, dat hij in persoon sedert zijne komst tot den troon bewerkt heeft.

De groote bezuinigingen, welke in alle takken van het Staats-huishouden plaats hebben, mogten sommigen onaangenaam zijn, maar moesten, nadat gedurende vele jaren de uitgaven door het vat der Danaïden gestroomd hadden, toch eindelijk over het algemeen weldadig werken, liefde verwekken en vertrouwen aankweeken, te meer, daar een stelsel van te groote toegankelijkheid thans vervangen is door een stelsel der grootste orde, der strengste regtvaardigheid. De Koning gaat met dit voorbeeld der regtvaardigheid voor. Hij betaalde al de nagelaten schulden van Koning Frans. Al wat men vroeger van ontvreemdingen gehoord heeft, is thans uit het Koninklijke huishouden verdwenen, en alle ministers, zonder uitzondering, zijn bekend wegens hunne strenge onbaatzuchtige regtschapenheid. Deze zijn groote en werkelijke voordeelen. De Koning offert zelfs zijne eigene neigingen op, om dit stelsel voort te zetten. Zoo verscheen een nieuw militair reglement, hetwelk eene beduidende bezuiniging van ruim 100,000 dukaten jaarlijks daarstelt. Onder deze omstandigheden is niets voor dezen Staat te vreezen; veeleer moeten onze aangelegenheden meer geruststellend voor Italië zijn.

ANCONA den 19 Julij.

De inkwisiteur heeft den 10 dezer een bezoek bij den generaal Cubières afgelegd, ten gevolge waarvan eene arrestatie ter zake van het geloof bewerkstelligd is. Het schijnt, dat de inkwisiteur niets vermogt te doen zonder medeweten van den generaal.

Eene, op den 17den, uit Rome aangekomene estafette heeft aanleiding gegeven tot het plotselijk vertrek van den Apostolischen gedelegeerde, monsignor Grasselini, naar Rome. Men gelooft, dat hem mondelinge instructiën betrekkelijk eenige staatsbelangen van gewigt gegeven zullen worden.

Uit Triest wordt geschreven, dat een Amerikaansch schip, aldaar uit Malta aangekomen, het berigt aanbrengt, dat drie Fransche fregatten, met troepen aan boord en naar Ancona bestemd, voor Malta verschenen zijn.

Uit Umbria wordt geschreven, dat die provincie nog altijd in eenen staat van bezetting verkeert, en de arrestatiën wegens de gebeurtenissen van Perugia nog steeds haren gang gaan.

— De berigten uit Griekenland zijn hoogst voldoende, de rust herstelt zich alom en met dezelve ziet men alle sporen van regeringeloosheid verdwijnen. — Overal hoort men den grootsten lof toezwaaijen aan de wijze, waarop het regentschap regelmatige instellingen aan het land tracht te geven. De president van het regentschap weet bovenal ieders liefde en genegenheid te winnen. Elken dag levert nieuwe en nuttige wetten en reglementen.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN. WEENEN den 23 Julij.

Het half-officiële blad de Beobachter behest het volgende berigt: » Bij dringende gelegenheid zijn officiële tijdingen uit Konstantinopel van den 10 Julij hier aangekomen. Zij beheizen de stellige melding van den voltrokken overgang der Egyptische armee over den Taurus en van de daarop gevolgde inschepping van het Keizerlijk Russische hulpkorps, hetwelk op den gezegden dag, des morges, met eenen terug te keeren. Het Vredes- en Zedebewoond.

— In eenen rondgaanden brief van de landsregering in het hertogdom Oostenrijk, onder de Enns, leest men, ten aanzien der secte Giorine Italia (het jonge Italië), het volgende: » Toen voor twaalf jaren de secte der Carbonari de maatschappelijke orde in de Italiaansche Staten geheel dreigde omver te werpen, heeft Zijne Keizerlijke Majesteit, om zijne onderdanen voor de schadelijke leeringen en de verleiding dezer sekse te waarschuwen, de even misdadige als voor den Staat gevaarlijke bedoelingen derzelve algemeen laten bekend maken, opdat onervarene en lichtzinnige menschen, voor welke de oppersten deze bedoelingen zorgvuldig verborgen hielden, hiervan onderdrukt, zich van de deelneming aan de verbindingen der Carbonari zouden onthouden. — Dezelfde vaderlijke zorgvuldigheid des Souvereins noopt Hoogstdenzeiven, thans denzelfden maatregel te nemen ten aanzien van een verbindingen onder den naam van Giorine Italia (het jonge Italië), in den loop der gebeurtenissen van dezen tijd opgericht, en niet minder gevaarlijk dan de Carbonari, maar veeleer eene grootere uitbreiding derzelve. — De strekking der vereeniging is de omverwerping der bestaande regeringen en der gansche maatschappelijke orde; de middelen, waarvan zij zich bedient, zijn de verleiding en zelfs de moord, door de oppersten in den vorm van veemgerigten vastgesteld. — Hierop volgt eene opgave van de straffen, waaraan zich schuldigen maken degenen, die, van derzelve bedoelingen onderdrukt, nogtans aan het genootschap Giorine Italia mogten deel nemen.

— De luit.-kolonel von Prokesch, die te Alexandrië onderhandeld heeft, is van daar over Smirna naar Konstantinopel vertrokken, om eenige punten, zijne zending in Egypte betreffende, met het Turksch bestuur te regelen.

— Het getal der te Jassy afgebrande huizen bedraagt 800.

— Reeds tot twee malen toe is er eenige verandering gekomen in het reis-ontwerp hunner Keiz. Maj. Naar men thans verneemt, zullen dezelve de familie-goederen in Opper-Oostenrijk niet bezoeken, maar den 25sten van hier naar Budweis vertrekken, aldaar 3 dagen vertoeven, zich vervolgens naar Pilsen begeven, waar twee dagen verblijf gehoulen zal worden, daarna naar Theresienstadt, waar Hunne Maj. zich drie of vier dagen zullen ophouden, zoodat men berekenen kan, dat zij den 10den of 11den Praag bereiken zullen. In gemelde hoofdstad zullen zij het bezoek der Koninklijk Saksische familie ontvangen. Waar de zamenkomst des Keizers met den Koning van Pruisen plaats zal hebben, weet men nog niet. Ook schijnt het onzeker, of de Keizer van Rusland die vereeniging zal bijwonen, hoe zeer onlangs uit Berlijn het gerucht, dat deszelfs reize zou achterblijven, tegengesproken geworden is. Binnen zes weken wacht men Hunne Maj. alhier terug.

— Bergisteren is de Russische gezant, de heer von Tatitscheff, naar Mariënbad in Bohemen vertrokken. Ook de Wurtembergsehe baron von Blomberg is aldaar de Koningin gaan afwachten en zal zich vervolgens naar Praag begeven. Gedurende den tijd, dat onze kanselier, de prins von Metternich, zich in Bohemen bevindt, heeft de gewezen internuntius bij de Porte, baron von Ottenfels, het bestuur der kanselarij overgenomen.

BERLIJN den 30 Julij.

In Patschkau, bij Neisze, in Pruisen, heeft zich een natuurverschijnsel voorgedaan, hetwelk in die streken onder de zeldzaamheden behoort. Eene zoogenaamde waterhoos namelijk vernielde, in den tijd van drie minuten, het grootste gedeelte der boven-voorstad en rigtte eene verwoesting aan, waarvan de aanblik te treuriger is, daar de ongelukkigen slechts het algemeene medelijden kunnen inroepen, zonder dat zij, zoo als bij eene schade door vuur of bagelslag veroorzaakt, gerechtigd zijn tot het vorderen van schadeloosstelling.

De aanblik van dit geweldig verschijnsel, zoo schrijft men ons van daar, hetwelk des namiddags te 6 uren met een zwaar, buitengewoon snel voorbijtrekkend onweder begon, was schrikwekkend. Gedurende een' geweldigen plasregen, speelde de orkaan met geheele stroodaken, gevels, boomen en andere voorwerpen; zelfs lindeboomen, van twee vademen in den omvang, werden in tweeën gebroken. Zeventien gebouwen en daaronder beduidende boerenwoningen, benevens de woonhuizen, waarvan de muren gedeeltelijk zijn ingestort, leveren eene vertooning op, alsof zij door eene aardbeving waren geteisterd geworden; twee menschen werden bedenklijk gekwetst.

— Bij de opgravingen op den Muhlberg bij Stolzenhain vindt men meer heidensche graven, en daarin buitengewoon goed bewaarde metalen voorwerpen, welke zeer belangrijk zijn. In een graf vond men onder eene met een ijzeren deksel voorziene asch-urne een zwaard van twee ellen lengte, en om de urne in eene symmetrische orde de twee bijlen, vijf spitsen of punten van lansen, eene schaar en allerhande ijzerwerk. In een ander graf vond men, behalve de met menschenbeenderen gevulde urne, een schaar, twee messen, eene bijl, eenige gespen van onbekend metaal, 2 haken, enz. In een derde graf bevond zich insgelijks eene urne; behalve dezelve, lagen daarin twee spitsen van lansen, eene spoor van eene bijzondere gedaante, twee bijlen, een' groenen sterken glasing, een te zamen gerold stuk koperdraad, een lemnet van een mes, eene griffel van het fijnste ivoor, enz. Al deze voorwerpen zijn door dr. Wagner naar de verzameling van het Thüringisch-Saksische genootschap te Halle gezonden.

WEIMAR den 27 Julij.

Er hebben hier dagelijks gevangennemen onder de studenten te Jena, welke van het smeden van demagogische ontwerpen verdacht zijn, plaats. De uitslag van het geregeld onderzoek te Eisenach schijnt niet van de heugelijksten geweest te zijn; doch hebben zich de gevangenen zeer oprecht betoond. Dagelijks worden de jonge lieden in koetsen, door soldaten geëscorteerd, door Weimar gevoerd. Men neemt hier veel deel aan het lot der ongelukkigen; inzonderheid zijn het de dames, welke veel medelijden met hen betoonen.

Over het geheel schijnt het getal der te Eisenach in onderzoek staande studenten zestien te bedragen; echter heeft men daaromtrent nog niets met zekerheid vernomen.

FRANKFORT den 30 Julij.

Van de Poolsehe grenzen schrijft men, dat Z. M. de Keizer van Rusland stellig in het begin van Augustus eene buitenlandsche reis zal doen, en waarschijnlijk, om eene bijeenkomst met Z. M. den Koning van Pruisen te hebben; doch dat het onzeker is, of Z. M. Warschau zal bezoeken, waar evenwel aanstellen gemaakt worden, om Hoogstdenzeiven te ontvangen, en ook een aanzienlijk korps troepen bijeen getrokken wordt, ten einde, zoo Z. M. daar mogt komen, groote manoeuvres te maken. Bij Petersburg zou ook een groot aantal troepen worden vereenigd, waarover Z. M. bij zijne terugkomst eene wapenschenkw moet houden. Men vleit zich, dat er nieuwe schikkingen tot verzachting van het lot van Polen zullen gemaakt worden, waartoe vertoogen van den kant van Oostenrijk en Pruisen zouden behulpzaam zijn.

— Uit Palermo wordt, van den 9 Julij, het volgende geschreven: » Bij het algemeene belang, dat de hertogin van Berry in gansch Europa verwekt had, was men hier, in hare geboorteplaats, niet weinig op hare aankomst gespannen, waarmede eenigermate hare geschiedenis afloopt. Reeds den 3den had men de korvet waargenomen, aan boord van welke de hertogin zich bevond. Intusschen kwam de hertogin eerst in den avond van den 5ten aan land, nadat zij nog op het schip het middagmaal genuttigd, en een bezoek van den graaf Lucchesi Palli aangenomen had. Zij had bij hare lauding hare jonge dochter bij zich, en was van de prinses Beaufrémont en den heer de Mesnard vergezeld. De Fransche generaal Bugenud kwam niet aan land, maar zelde dadelijk, nadat hij zijne papieren in orde had, naar Frankrijk terug. De

hertogin werd met al de eer, aan eene Koninklijke Prinses verschuldigd, ontvangen. Een Koninklijk rijtuig verwachtte haar aan de haven en bracht haar naar het paleis, alwaar de Onder-koning haar onder aan den trap ontving. Er werd haar eene woning in het paleis aangeboden, doch slechts aan haar *alleen*; dan zij sloeg het aanbod af, daar zij eene woning in de nabijheid der stad, het landhuis *Olivazzo*, aan den prins *Butera* toebehoorende, gehuurd heeft. Zij verlangde echter vertrekken in het paleis te behouden, waar zij zou kunnen afstappen. Den volgenden dag, den 6den, was het de geboortedag van de Koningin-moeder en gala. De hertogin kwam op het paleis en ontving de dames; bijzonder minzaam was zij jegens de prinses *Campo Franco*, moeder van den graaf *Lucchesi*, die zelf eene plaats onder de overige kamerheeren genomen had. Thans leeft de hertogin stil op haar landhuis in gezelschap van hare hoflieden en van den graaf *Lucchesi*. Dagelijks ziet men haar met hem en de prinses *Beaufremont* wandelen en rijden. Intusschen gelooft men, dat zij slechts korten tijd hier blijven en zich naar Praag begeven zal. Het volk heeft geen deel aan de zaak, zelfs niet eens aan hare aankomst genomen."

Van den 31sten. Nadere berichten uit Konstantinopel, van den 10 dezer, melden, dat de tijding van den volvoerden overtocht der Egyptische armee over den Taurus juist bij den Russischen gevolmagtigde, graaf *Orloff*, ontvangen is, toen hij, bij gelegenheid van den naamdag des Keizers, een luisterrijk feest gaf, hetwelk de grootwaardigheidsbekleeders der Porte, het diplomatieke ligchaam en onderscheidene aanzienlijke vreemdelingen bijwoonden. Hij gaf er dadelijk kennis van. In den morgen van den 10den is daarop het vertrek der Russische troepen gevolgd. Slechts één oorlogsschip is er achtergebleven, waarop graaf *Orloff* zich denkt in te schepen. Men zegt, dat de Sultan den graaf verzocht heeft, nog eenigen tijd te vertoeven, tot de noodige voorzieningen voor de veiligheid der hoofdstad zouden gemaakt zijn. Bij de Engelsche en Fransche gezantschappen is duidelijk merkbaar, dat men over het vertrek der Russische troepen verblijdt is, schoon lord *Ponsonby* uiterlijk altijd op een goeden voet met graaf *Orloff* heeft gestaan.

GROOT-BRITANNJE.

Er is afgevaardigd, zoo van den kant van Holland als dien van België de sterkste gezinnende aan den dag wordt gelegd, om tot een vergelijk te komen en toe te geven op alle punten van weinig gewigt, die eene spoedige en bepaaldelijke schikking der geschillen tusschen de afgescheidene landen konden in den weg staan.

De Conferentie komt dikwerf bijeen en ijverig werkt men aan het overwegen der bijzondere bepalingen van het ontworpen traktaat. Eergisteren hebben de plenipotentiarissen der vijf Mogendheden op het bureau van buitenlandsche zaken eene zitting gehouden met den heer *van de Weyer* en den generaal *Goblet*, die vijf en een half uur heeft geduurd. Daarbij waren de Nederlandsche gevolmagtigden niet tegenwoordig, dewijl het hoofdoogmerk dier vergadering was, de aanmerkingen der Belgische ministers te hooren op de voorstellen van Holland.

Wat den voortgang der onderhandelingen betreft, is het niet te verwachten, dat de talrijke kleine bijzondere bepalingen van een traktaat van scheiding tusschen beide landen met ééne pennestreek zullen afgedaan worden. Vele uitleggingen en overwegingen zijn onvermijdelijk; doch zeker is het, dat de werkzaamheden der Conferentie op eene voldoende wijze voortgaan.

De baron *Verstolk van Soelen*, de heer *Dedel*, de prins *Lieren*, de prins *von Esterhazy*, de prins *Talleyrand*, de baron *Bulow* en de baron *von Wessenberg* hebben gisteren namiddag verscheidene uren met den burggraaf *Palmerston* op het bureau van buitenlandsche zaken doorgebracht.

De Iersche kerkhill is gisteren avond in het Hoogerhuis ten derdenmale gelezen en met eene groote meerderheid doorgegaan, hebbende 135 lords voor en 81 tegengestemd.

De markies *van Londonderry* heeft wederom de handelwijze van de Regering in de Portugesche zaken gegist en gevraagd, dat de officiële correspondentie omtrent de blokkade van Lissabon ter tafel overgelegd wierd. Dit heeft tot eenige debatten aanleiding gegeven, die geëindigd zijn met het besluit, om dit voorstel te laten rusten totdat de ministers het oogenblik geschikt zullen vinden tot het doen van die mededeeling.

De heer *William Wilberforce*, alom bekend door zijne ijverig pogingen tot afschaffing van den slavenhandel, is eergisteren in den ouderdom van 74 jaren overleden.

Er zijn Lissabonsche dagbladen tot en met den 22 dezer ontvangen; dezelve melden niets van eenige door *Napier* behaalde overwinning, of van eenigen aanval op Lissabon; in tegendeel berichten zij, dat *Bourmont* tot opperbevelhebber der Miguelistische troepen benoemd was en dat, in zijnen aanval op Oporto (welke op den 15 j.l. schijnt te hebben plaats gehad), hij de constitutionelen geslagen had. Het berigt en de overtuiging, dat geen aanval op Lissabon plaats heeft gehad, deden de Portugesche fondsen voor eene wijl achteruit gaan, toen er stellig verzekerd werd, dat de *African* aangekomen was en de tijding aangebragt heeft, dat *Bourmont* eene nederlaag geleden had bij zijnen aanval op Oporto; en wat het eskader van *Napier* betreft, hetzelfde is door den *African* op eenen afstand van omtrent 6 mijlen van den mond van den Taag gezien, en heeft troepen te St. Ubal aan land gezet, om zich met *Villa-Flor* te vereenigen. Ten gevolge dezer tijdingen, zijn de Portugesche 5 p.Cts. gerezen en staan nu op 76½ a 77½; de *Donna Maria's* op 13½ a 14 premie, met veel handel, zijnde dezelve zelfs op 15 genoteerd geweest. Ook verzekerde men, dat *Bourmont*, na zijne nederlaag, naar het binnenland gevlugt is in de rigting naar Spanje. Ten gevolge hiervan zijn ook de Cortes gerezen, welke nu op 21½ a 22½ staan.

Gisteren werd aan het *Foreign-Office* eene zitting van de leden der Conferentie gehouden.

FRANKRIJK.

PARIS den 29 Julij.

De *Gazette de France* vindt het onnatuurlijk, dat de nationale garden het standbeeld van *Napoleon* zullen begroeten, daar deze dwingeland reeds in 1795 de nationale garden van Parijs met schroot begroette, de gewapende burgers met geschut verdreef en ontwapende. De burgers wilden toenmaals de Conventie weg hebben, en trokken naar de Tuilleries, alwaar dezelve vergaderd was. *Bonaparte* verdreef hen met schroot, en noemde de 60,000 nationale garden *rebellens*. Hij had *aux Fenillans* geschut doen plaatsen, om de rue St. Honoré te beschieten; bij de Carrousel had hij 3 mortieren gesteld, om de huizen te vernielen, waaruit men op de Conventie vuurde. Te 4 uren begonnen de *rebellens*, zoo noemde hij de burgers, den aanval van verschillende kanten; doch zij werden door de wel genomene maatregelen van *Bonaparte* verdreven; overal stroomde het bloed der burgers... (doch al wat de dwingeland deed, was wel gedaan). — Zij vlugten in de kerk van St. Roch, in den schouwburg der republiek en in het *Palais-Egalité*. De generaal *Bonaparte*, wiens paard reeds was doodgeschoten, trok *aux Fenillans*, en de *rebellens* retireerden in de straat *de la Loi*, en barricadeerden zich aldaar. Gedurende den geheelen nacht werd met het kanon op de barricades geschoten. Bij het aanbrenen van den dag, vernam de generaal, dat de studenten van den kant van St. Geneviève met 2 stukken geschut aanrukten, om de *rebellens* te helpen; hij zond hen dragonders te gemoet, welke hen de kanonnen ontnamen en naar de Tuilleries voerden. De nationale garden of *rebellens* hielden echter lang stand in de gebarricadeerde straten de Grenelle, alwaar zij geschut hadden geplaatst; doch werden eindelijk verdreven, en de Conventie was gered. Den volgenden dag zeide *Barras* in de Conventie, dat men alles aan *Bonaparte* had te danken.

Den man, die de nationale garden van Parijs mitrailleurde, laat men nu door de nationale garden begroeten ter eere van het republikeinsche feest der drie dagen, en dit noemt men verlichting! Het is eene verwarring, een ware chaos, waaruit misschien het licht zal voortkomen."

Van den 30sten. Op de kreten van allerlei aard, welke Zondag j.l. in de geleedren der nationale garde gehoord werden, heeft de Koning geantwoord, alsof er slechts één kreet eenpariglijk hem ter eere was gehoord. Men verzekert, dat, bij die kompagnien gekomen zijnde, welke, luider dan de overigen, *weg met de bastilles!* riepen, de Koning geantwoord heeft: *ja, mijne vrienden! geene bastilles meer, dat is bepaald.*

De kreten, welke zich tegen de forten verhieven en welke door de ministeriële dagbladen dezen morgen eenpariglijk worden ontkend, werden ten minste even luid gehoord als de kreet: *Lere de Koning!* welke gewoonlijk daarop volgde.

Vóór de monsterring verzochten vele hoofd- en andere officieren hunne ondergeschikten, om toch geene kreten van afkeuring aan te heffen. Dit, zeiden zij, zoude eene beleediging voor het gouvernement zijn, hetwelk zich de moeite gegeven had, aan ieder lid der nationale garde een berigt te zenden met de verklaring, dat de werken niet voortgezet zouden worden. Deze redenen maakten echter op de menigte geenen indruk; want het argument zonder repliek was, dat men nog steeds aan de forten arbeide.

Een groot getal gevangennemingen zijn door de stads serjanten gedaan van personen, welke onder den hoop schreeuwden, of zich kwalijk luidende kreten veroorloofden. Men zegt, maar hiervan hebben wij ons nog niet kunnen verzekeren, dat men eenen officier der nationale garde in hechtenis genomen heeft, welke *weg met Lodewijk-Philips!* zoude geroepen hebben.

Het verschrikkelijk groote concert, Zondag, na zeven of acht repetitiën, uitgevoerd, en na meer dan 45,000 fr. gekost te hebben, heeft, ten opzichte der muziek, eenen slechts middelmatigen indruk gemaakt; maar toen tot slot het orkest de *Marseillaise* aanhief, begonnen de 150,000 toehoorders, welke de tuinen der Tuilleries bevatten konden, ook het patriottische lied te zingen, hetwelk nog nimmer

eenen zoo ontzagwekkenden indruk had gemaakt. Wij overdrijven niet, wanneer wij zeggen, dat men op den boulevard Richelieu duidelijk de muziek en de woorden van dit onverwacht gedeelte van het concert hooren konde.

Aan den voet der kolom, op het oogenblik der inwijding, had men eenige officieren en soldaten van de oude Keizerlijke garde in de uniform van 1814 vereenigd: een luit.-kolonel der jagers te paard, een luitenant der granadiers te paard, een jager te voet en een sappeur der oude garde, allen in groot tenue, versierd met het lint van het legioen van eer, met de beelden van *Napoleon*.

Van den 31sten. De derde feestdag heeft, even als de dag van gisteren, de levendigste tafereelen vertoond. Van den vroegen morgen af werden alle schouwburgen door eene ontelbaar groote menschen-menigte als bestormd, en de begerte, om het spiegelgevecht bij te wonen, had op alle kaden eene ontzettend talrijke volkmassa zich doen zamendringen. Met dezelfde drift begaven zich de wandeling-lustigen naar de *Champs-Elysées*, alwaar vermakelijkheden van allerlei aard hun het veelvuldigst verscheiden zingenot beloofden. Overgroot en voorbeeldeloos was de toevloed van burgers uit alle klassen, en toch heeft op geen enkel punt de minste onrust of wanorde plaats gehad. Allerwegen heerschte de vreugde, overal gaf zich het volk aan het vermaak over met eene gerustheid, die onze tuimelgeesten en warrelkoppen tot volslagene moedeloosheid brengt.

De vermakelijkheden van dezen darden dag hebben, even als die der beide vorigen, tot een ongewoon tooneel van smaakvolle schoonheid en grootheid verstrekt. De dansbodems en de soldaten-komedietenten, in de binnenvlakten der *Champs-Elysées*, niet zoo als voorheen van buiten het onaangenaam gezigt van ruwe muren aan elkander gespijkerde planken vertoond, waren, van buiten zindelijk wit en met doelmatig zinspelende sieraadjen beschilderd. Een muzijk-orkest was nabij den Cours de la Reine opgetimmerd, hetwelk zich door deszelfs fraaijen vorm en schitterende verlichting met gekleurde vetpotten onderscheidde.

Bij het invallen van den nacht zijn de groote laan en de binnenvlakte der *Champs-Elysées* verlicht geworden. Verrukkend is het gezigt, hetwelk deze prachtige wandeldreven aanbieden. Op het oogenblik, waarin wij dit schrijven, danst het volk vrolijk, dat het een lust is om te zien, en de volksverblijing berst aan alle zijden. De feestgedreven worden met de schoonste feestvertooningen, immer door de Parijzenaars beleeft, in hunne herinnering zullen boven drijven. (*Journal de Paris*.)

Wij laten hier eenige nadere bijzonderheden volgen omtrent de feestplegtigheden van den 29 Julij.

Na de legioenen der nationale garde en de linietroepen in oogenschouw genomen te hebben, kwam de Koning te paard naar de Place Vendôme en steeg aan de kanselarij af, waar de Koningin, Mevrouw *Adelaide*, en de jonge Prinsessen der Koninklijke familie reeds aangekomen waren.

De Koning en de Koningin hebben het ontbijt genuttigd, dat hun door den zegelbewaarder aangeboden werd.

Na aldaar omtrent ½ uurs vertoeft te hebben, steeg Z. M. weder te paard, en plaatste zich voor de kolom, waarop het standbeeld nog met deszelfs groenen met gouden sterretjes geborduurd sluier bedekt stond. Te twee uren, op een teeken van den heer *Thiers*, viel eensklaps de sluier, en op het gezigt van het standbeeld weergalmden de luidrustigste toejuichingen en de onafgebrokene kreten van *Lere de Keizer!* door de lucht.

De Koning plaatste zich vervolgens aan den voet der kolom tegen over het balkon, waarin zich de Koningin bevond, en het defileren der troepen nam eenen aanvang met de legioenen der omstreken, en duurde tot bijna 6 uren voort.

Te acht uren verscheen de Koning op het balkon in de uniform der nationale garde, versierd met het groot cordon van het legioen van eer. Hij groette het volk, en gaf een teeken, waarop een roffel van 300 tamboers het begin van het concert aankondigde.

Des avonds waren alle openbare en eene menigte partikuliere gebouwen verlicht.

Te 9 uren verspreide zich eene flotille van omtrent twintig prachtig verlichte jollen op de Seine en begon er tusschen deze flotille, bijgestaan door eene batterij van 18 stuks geschut op de kade, een spiegelgevecht met het vaartuig *de Stad Parijs*. Dit schip was met wit Bengaalsch vuur verlicht, en beantwoordde met kracht het vuur der flotille en batterij. Na een gevecht van omtrent een half uur en na duizend kanonschoten gewisseld te hebben, verdwenen eensklaps alle lichten op de flotille, en het schip verscheen geheel in gloed: het Bengaalsch vuur verspreide zich over hetzelfde, zoo echter, dat de zeilen en het tuigaadje duidelijk door het vuur heen zichtbaar waren. Het schouwspel was verrukkend. Op hetzelfde oogenblik stak men op de pont des statues een prachtig vuurwerk af, waarvan het laatste stuk het paleis der Tuilleries vertoonde, versierd met drie wapenschilden, met de cijferletters 27, 28 en 29. Ook werden twee luisterrijke bouquet-zwermpotten op den kant van het water in de rue de Rivoli, tegen over het ministerie van financiën, afgestoken.

De feesten hebben zonderlinge tegenstrijdigheden opgeleverd. Terwijl men de nagedachtenis van de gesneuvelden in de omwentelingsdagen heeft gehuldigd, heeft men een aantal veroordeelden kwijtschieling van straf verleend, doch daarvan nitgezonderd de Julij-helden, die, hun stelsel verder trekkende, dan het bewind welgevallig was, ter zake van staatkundige misdrijven zijn gecondemneerd. — De president der Pairs, de heer *Pasquier*, op welks last het standbeeld van *Napoleon* in 1814 is weggenomen, heeft, bij het ontdekken van het nieuwe standbeeld, dapper in de handen geklapt. — Terwijl het standbeeld van *Napoleon* als nationaal gedenkteken is ingehuldigd, hebben zijne nabestaanden niet bij deze plegtigheid tegenwoordig mogen zijn, en zijn steeds uit Frankrijk verbannen, en wel ter zake van hunne betrekking tot den man, welke op nieuw aan de natie als zoo vereerenswaardig wordt voorgesteld.

Men wil berigt hebben uit Oporto, dat men, sedert de komst van den maarschalk *de Bourmont* in Portugal, pogingen aanwendt, om de inwoners en de bezetting dier stad te veroortmoedigen, en dat die pogingen van de Engelsche zijde min of meer worden ondersteund.

Van den 5 Augustus. De gansche Koninklijke familie zal den 5 Augustus Parijs verlaten. De Koning en de hertog van *Nemours* vertrekken naar Cherbourg. De Koningin en de Prinsessen zullen naar Brussel terug keeren. De hertog van *Orleans* zal de kampementen van St. Omer, Rocroi en Watignies gaan bezoeken. In dit oogenblik worden op het kasteel tot deze reis alle voorbereidselen gemaakt. (*Temps*.)

De administratie der publieke telegrafen van den heer *Ferrier* vaardigt de volgende dépêche af, gedagteekend van Rouen, 5 minuten over 7 uren: » Er is in d' oogenblik beroering in den schouwburg, ten gevolge der opvoering der *Parisienne*. (*Journal du Paris*.)

Gisteren avond, op het oogenblik toen de Koning van den plantentuin terug keerde, stortte zich een manspersoon, welken het eskorte raeds eenige oogenblikken scheen in toezigt te houden, voor 's Konings paard neder; hij werd terstond persoonsbewaring genomen; men vermoedt, dat hij gek was. (*Message*.)

Gedurende de dagen onzer glorieuse verjaring, hebben er in de onderscheidene wijken der hoofdstad ongeveer 250 gevangennemingen plaats gehad. (*Idem*.)

Het te Limoges aankomen van den nieuwen prefekt der Haute-Vienne, den heer *Scipio Mourges*, is den 16 Julij door de droevigste uitsporigheden gemerkteekengeworden. In afwachting van een omstandig verhaal dezer tooneelen van wanorde behelzen de dagbladen twee proclamatiën der mairie, die er de oorzaken van aangeven, en de maatregelen kennelijk maken, die tot stuiting derzelven genomen zijn.

Nopens deze beroeringen vinden wij de volgende bijzonderheden in den *Patro de la Haute-Vienne*:

De nationale garde besefte, hoe noodeloos en zelfs gevaarlijk het ontwikkelen een militaire wapenmagt ter gelegenheid eener volksroezemoezery zijn zoude, en te vergeefs sloeg de trom den verzameling-marsch. Sommige officieren der garde, ettel soldaten, hier en daar verspreid, begaven zich naar het hôtel der prefecture; huren te paard en gendarmen moesten er den toegang van bezetten: maar dat alles zoo wonderlijk verordend, dat het rijtuig van den prefekt zonder eenige bescherming juist in het midden der volkshoopen te land kwam, onder welke het grootste rummeleersche.

Aldaar, en in sommige belendende straten, als ook op sommige onzer pleinen was er gedurende drie uren een vecht-rumoer tusschen de gewapende burgers, die, welke ongewapend waren. Er werden op jonge lieden en vrouwen geweldenaergepleegd, het bloed stroomde onder de sabels en bajonetten, en, zoo wij vernemen, zijn heiden morgen vele personen gevat geworden. (*Constitutionnel*.)

Het *Journal du Commerce* deelt het volgende mede van Madrid, dd. 22 Julij. De Koning moest binnen weinige dagen deze hoofdstad verlaten, om zich naar de telijke residentie de la Granja te begeven; edoch er is in den familie-raad besloten dat deze reis tot op het beslechten der Portugesche zaak, hetwelk men als nabij schouwt, zoude uitgesteld blijven.

De rust duurt voort, maar de kabinetsraden worden derwijze kort op elkander volgende gehouden, dat men eene groote gebeurtenis als op handen zijnde moet beschouwen. Twee malen des daags vergadert de raad met den Koning in persoon als voorzitter. Zoo als gij wel denken kunt, is de zaak onzer naburen de eenige, welke de ministers bezig houdt, en eerst sedert gisteren heeft men het vast besluit genomen niet gewapenderhand in Portugal te zullen tusschen treden. Wij kunnen wel verzekeren, dat, indien onze ministers eindelijk dezen wijzen maatregel hebben aangenomen, zulks alleenlijk is geschied op den aandrang en de krachtvolle nota's, welke de *de Rayneval* aan den heer *Zea* heeft gezonden.

— Om naar al de bijeenkomsten te oordeelen, welke onze minister van buitenlandsche zaken dagelijks met den Spaanschen ambassadeur heeft, staat de Portugesche kwestie op het punt van door de diplomatie beslecht te worden, en het Fransche Gouvernement schijnt het besluit genomen te hebben, in deze zaak te interveniëren, om des te spoediger de geschillen te eindigen, welke tusschen de twee roeders van het Huis van *Braganza* bestaan. Niettemin zoude het besluit van ons Gouvernement wel te laat kunnen zijn, en misschien, wanneer het zal meenen regt tot handelen te hebben, zal het geen tijd meer zijn, aangezien de vijandelijkheden tusschen de belegerden van Oporto en de belegeraars waarschijnlijk reeds op dit oogenblik begonnen zijn.

Men verzekert ons, dat de diplomatische interventie door het Gouvernement van *Ferdinand* met aandrang gevraagd is als het eenige middel, om eene revolutie in Spanje voor te komen. Onze gezant te Madrid, de graaf *de Rayneval*, heeft zich altijd tegen dit ontwerp verzet, zoowel in zijne bijeenkomsten met den Spaanschen minister, als in zijne nota's aan den heer *de Braglie*. Deze volharding schijnt dan ook de reden van de ongenade van den heer *de Rayneval* geweest te zijn, welke, zoo als wij vernemen, staat vervangen te worden door den heer *de la Rochefoucault*, welke uitgebreide volmagt hebben zal, om met *Ferdinand* en zijnen neef te onderhandelen en om de Portugesche kwestie tot een einde te brengen. De heer *de la Rochefoucault* moest gisteren avond Parijs verlaten hebben, om zich naar zijnen post te be-geven.

— In de *Gazette de France* leest men, uit eenen brief van Mexico, dd. 10 Junij, het volgende:

» Wij beleven eene tweede revolutie: den 2 Junij is in onze straten gevochten, en veel volk is door kogelschot gesneuveld. *Santa Anna* is krijgsgevangen bij de Spaansche partij, en God weet, hoe het ditmaal zal afloopen.

STRAATSBURG den 29 Julij.

De rijke bankier *Ratisbonne*, vermaatschap met het bankiershuis van *Oppenheim* te Keulen, is door den Koning tot adjunt-maire aangesteld geworden. Hij is van de Israelietische godsdienst, en dit is de eerstemaal, dat een belijder van dezelve in ons stedelijk bestuur geroepen wordt. On l'er de restauratie zoude dit zeker niet gebeurd zijn. De benoeming van den heer *Ratisbonne* heeft (zijne voortreffelijke hoedanigheden daargelaten), niet slechts als een bewijs van verdraagzaamheid, maar ook van gelijkstelling van politieke regten, veel vreugde veroorzaakt. Terwijl men in andere landen vóór en tegen de emancipatie der Joden strijdt, hebben wij de gelegenheid, de heerlijke vruchten van dezelve bij ons te bemerken; de geestontwikkeling bij de Joden staat zeker vooraan, en in alle standen hebben wij Israelieten, die zich even zeer door vlijt, als door geschiktheid en een vlekeloos gedrag kenschetsen.

BELGIE.

BRUSSEL den 30 Julij.

De *Indépendant* zegt, uit Londen eenen bijzonderen brief ontvangen te hebben, welke berigt, dat onze gevolmagtigden officieel uitgenoodigd zijn geworden, zich ter Conferentie te vervoegen en dezelve in die hoedanigheid hebben bijgewoond.

Het *Journal du Commerce d'Anvers* zegt hierop:

» Wij gelooven, dat onze lezers wijselijk zullen doen, van zich niet al te zeer te haasten geloof te geven aan dat berigt van het half-officiële blad. De Engelsche bladen hebben ons gisteren werkelijk doen zien, dat bij de laatste zitting der Conferentie, op den 25sten, eene zitting, die eene der meest belangrijke schijnt geweest te zijn, immers wanneer men den tijd van haren duur, die van vijf uren geweest is, nagaat, niet een der Belgische gezanten de eer der toelating genoten heeft.

» Het is mogelijk, dat vroeger de een of ander der vertegenwoordigers van onze omwentelingmakers tot deze of gene bijeenkomst aan het bureau der buitenlandsche zaken geroepen is geweest, of zulks bij tijd en wijle zal worden; maar, wij herhalen het, zulks bewijst geenszins, dat de heeren *Goblet* en van *de Weijer* als leden der Conferentie erkend en als zoodanig tot dezelve toegelaten worden, om er de belangen van België waar te nemen. Al wat men redelijker wijze besluiten kan, uit hunne oogenblikkelijke verschijning voor de groote diplomatische vierschaar, is, dat men van hen wel, van tijd tot tijd, eenige inlichtingen wil vragen omtrent zekere punten, welke vervolgens in hun afzijn door de afgezanten der groote Mogendheden gezamenlijk met de vertegenwoordigers van een groot Koning beslist worden. De Belgische vertegenwoordigers; voor de heeren *Talleyrand*, *Palmerston*, *Dedel*, enz. geroepen, zijn volkomen gelijk te stellen met beschuldigen, die interrogatorium ondergaan voor hunne regters, zich bereidende uitspraak over hun lot te doen. Dit is, in weerwil van al de verzekeringen van het tegendeel van den heer *Lebeau*, het algemeen gevoelen omtrent den toestand onzer arme diplomatie te Londen, en dit gevoelen steunt op daadzaken en is der waarheid overeenkomstig. Mogt evenwel het publiek zich, bij geval, nevens ons bedriegen, zoo bezit het gouvernement een zeer eenvoudig middel, om hetzelfde van deszelfs dwaling terug te brengen; het doe in den *Moniteur* of wel slechts in den *Indépendant* de tekst opnemen der officiële nota, die, volgens het dagblad *Lebeau* van heden, onze kleine diplomaten tot den rang van bij de Conferentie geaccrediteerde gevolmagtigden verheft. Zoo lang deze afkondiging geene plaats gehad zal hebben, kunnen onze raddraaiers er staat op maken, dat de algemeene overtuiging voort zal gaan te wezen, wat zij sedert lang is, namelijk dat; een ieder voort zal gaan in het vast geloof, dat de Belgische diplomaten, zoo te Londen als elders, niets beteekenen en niets vermogen.

Ook de *Belge* meent, op grond van Haagsche brieven, dat Holland ons aandeel in de schuld tot eene verhooging van 12 millioenen renten vordert, bovendien de kapitalisatie van dezelve en een tol op de Schelde verlangt. Het traktaat zou onmiddellijk tusschen de vijf Mogendheden en Holland gesloten en eerst daarna aan België ter aanneming aangeboden worden, hetgene dan ook de reden zou wezen, dat wel de Nederlandsche gevolmagtigden, maar niet de onze de zittingen der Conferentie bijwonen.

De Luxemburgsche kwestie zoï voor als nog onbeslist verblijven, en eerst later aan den Duitschen Bonds-lag onderworpen worden.

Van den 2 Aug. Men herinnert zich, dat de heeren *Foortman*, *Steven*, enz. voor eenigen tijd het stedelijk bestuur van Gent voor de regtbank van eersten aanleg hebben gedagvaard, ten einde vergoeding te bekomen voor de bij de plunderingen in 1831 aan hunne eigendommen toegebrachte schade en verliezen. Het stedelijk bestuur heeft begrepen, dat de kommissie van openbare veiligheid, die te dien tijde wederregtelijk het bestuur uitoefende, ook voor de gepleegde buitensporigheden verantwoordelijk was en dus niet zij, maar wel gezegde kommissie voor de regtbank moest geroepen worden. Deze laatste heeft thans uitspraak gedaan en verklaard, alhoewel de onwettigheid van het door meergemelde kommissie uitgeoefend gezag erkennende, dat het stadsbestuur niet genoegzaam geautoriseerd was, om de leden der kommissie in regten te betrekken.

Van den 3den. Sommige dagbladen hebben het gerucht verspreid, dat des Konings plenipotentiarissen bij de Conferentie buiten de deur moeten blijven staan; wij zijn gemagtigd te verklaren, dat onze plenipotentiarissen genoodigd zijn bij de Conferentie binnen te komen, en wel, namelijk, in hunne hoedanigheid van plenipotentiarissen van den Koning der Belgen; zijnde zij overigens aldaar ontvangen en behandeld op den zelfden voet als de Nederlandsche gevolmagtigden. (*Moniteur*.)

ANTWERPEN den 2 Augustus.

Ons *Journal du Commerce* bevat heden het volgende, der opmerking overwaardig artikel:

» De *cholera*, die, bij hare wederverschijning binnen onze muren, hare verwoestingen binnen eenen zeer engen kring scheen te zullen beperken, heerscht sedert eenige dagen meer algemeen. Niet alleen de ziektegevallen, maar ook de sterfgevallen zijn talrijker; aan het burger-hospitaal telt men er ettelijke en gisteren morgen is de kapitein *Delcourt* van het 1ste regiment van linie in het militair hospitaal aan de ziekte bezweken; dat van het Athenaeum is sedert 24 uren weder geopend en er zijn eenige lijders ingebragt. In die droeve omstandigheid vliejen wij ons, dat het stadsbestuur zijnen ijver zal verdubbelen, om den voortgang der ziekte, door alle in deszelfs vermogen staande middelen, te stuiten. Wij roepen bijzonder deszelfs aandacht in op de slechte en onrijpe fruiten, waarmede men onze markten bederft, en waarvan het volk, dat dezelve bijna te geef bekomt, een onmatig gebruik schijnt te maken.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 1 Augustus.

De plegtige inwijding van het nieuw opgerigte Nederlandsch-Israelietische oude mannen- en vrouwen- en ziekenhuis, te Amsterdam, heeft gisteren plaats gehad. De burgemeester der stad, eenige leden van den stedelijken raad en van de regtbank, alsmede vele aanzienlijke ingezetenen hebben deze plegtigheid bijgewoond, waarbij de heer mr. S. E. *Nijkerk* eene zeer gepaste redevoering heeft gehouden, die door de muziek van een bijna geheel uit liefhebbers zamengesteld orkest en door het zingen van Hebréeuwsche liederen is afgewisseld. De dertig bejaarde mannen en vrouwen, die bij voorraad in dit gesticht zullen worden opgenomen, hoedanig de Nederlandsche Israelieten te Amsterdam er tot nu toe geen bezaten, stonden bij de redevoering van den heer *Nijkerk* rondom het spreekgestoelte geschaard. De burgemeester der stad heeft vervolgens de bestuurders van het nieuwe gesticht, die, vóór zij hun doel hadden bereikt, met verschillende zwarigheden hebben moeten kampen, met het eindelijk bereiken daarvan hartelijk geluk gewenscht, en hun de verzekering gegeven, dat de stedelijke regering het zich steeds tot pligt zou rekenen, hunne pogingen zoo veel mogelijk te ondersteunen. De geheele plegtigheid heeft een nieuw blij opgeleverd van den geest van echte liefdadigheid en broederlijke eensgezindheid, die in ons gezegend vaderland blijft heerschen.

Provincie ZEELAND den 31 Julij.

Gisteren te 5 uren des namiddags kwam Z. K. H. Prins *Karel van Pruisen* te Vlissingen aan, en werd door Z. Exc. den vice-admiraal *Gobius*, den heer plaatselijk kommandant, aan het hoofd van alle hier garnizoen houdende officieren, verwelkomd. Z. K. H. bezigtigde dadelijk 's Rijks werven, magazijnen en verdere maritime etablissementen, zoo wel als de in het dok liggende Rijks schepen; en vertrok kort daarna naar Middelburg. Heden morgen retourneerde Z. K. H. in de vesting Vlissingen, en toen Hoogstdenzelfen de groote Duiker-Klok vertoond werd, een werktuig, dat juist gebezigd was, om een gebrek aan de spil der groote sluisdeuren op den bodem van het dok te onderzoeken, gaf Z. K. H. deszelfs verlangen te kennen, om deze nuttige uitvinding te beproeven, steeg met een officier in den Duiker-Klok, zonk dadelijk weg, bleef ruim 32 minuten in de machine op de grond van het dok en kwam vervolgens boven. Deze Prins, welke onze flotille op de Schelde heeft bezocht, beschouwt alles met bijzondere belangstelling, en heeft zijne bewondering voor onze schepen, derzelver inrigting, wapening, bemanning, enz. herhaalde reizen te kennen gegeven.

— De desertie der Belgen vermeerdert dagelijks; gisteren zijn er 5, en nu wederom 3 uit het 5de distrikt dezer provincie naar Vlissingen gezonden.

De gezondheids-toestand der land- en zeemagt in deze oorden is allerwenschelijkst.

BREDA den 31 Julij.

(*Partik. corresp.*) Heden na den middag omstreeks half drie is Z. E. de generaal *Chassé* door de Boschpoort deze vesting binnengekomen, en heeft na een korte wijl vertoevens, gedurende welke hij zich echter niet buiten het rijtuig begaf, weder langs de Haagpoort onze stad verlaten, ten einde zich naar Bergen-op-Zoom te begeven. Z. E. was vergezeld van den luit.-kolonel *de Boer* en had, naar het uiterlijke aanzien, alle teekenen van eenen goeden welstand te genieten.

Van den 3 Aug. Een blad, dat in ons vaderland uitkomt, verwondert zich, dat ons Gouvernement, in plaats van met de gevolmagtigden der vijf groote Mogendheden te handelen, niet directelijk met de heeren van *de Weijer* en *Goblet* in aanraking komt, hetgene zoo veel zeggen wil, als: eerst de onafhankelijkheid van België te erkennen, om daarna een traktaat te sluiten. Wij hebben reeds meermalen opgemerkt, hoe bedekt men het anders mag doen voorkomen, dat de redactie van bedoeld blad eene soort van vereering voor het Leopoldsche koningschap laat blijken. Waarschijnlijk zal aan dezelfde redactie het ook wonderlijk teeschiijnen, dat Z. M. onze Koning *Vorst Leopold* met de geboorte van een' mannelijken telg niet heeft laten komplimenteren. Die het eene wil, wenscht ook het andere, en het laatste zou misschien wel geen van derzelver geringste wenschen zijn. Men zal in dien hoek wellicht denken: *Men kan niet weten, waarvoor het kind kan opgroeijen.*

— Het Fransche ministerie heeft nu laatstelijk wederom nieuwe bewijzen gegeven, hoedanig het de grondbeginselen van niet-tusschenkomst en onzijdigheid verstaat. Hoe zeer het zich beijverd heeft, om aan Don *Pedro* geld, officieren en soldaten te bezorgen, is bekend. Maar wat gebeurt er nu? Eenige hoofdofficieren van het Fransche leger, op pensioen of non-activiteit gesteld, vragen aan het ministerie verlof, om in het leger van Don *Miguel* dienst te nemen, doch daar het Fransche ministerie onzijdig wil blijven, wordt hun zulks ontzegd; — dat heet *non-interrentie*.

— Onder menigvuldige naïviteiten van gelijk gehalte, stelt het Fransch-republikeinsch blad *la Tribune des départements* voor, om de doodstraf af te schaffen, doch de koningen en vorsten van die bepaling uit te sluiten, als welke, naar zijne meening, allen verdienen gehangen te worden; en daarna, een goed schrikbewind (*une bonne terreur*) in 't belang der vrijheid!! Wanneer het de *Tribune* aan voorzigtigheid ontbreekt, kan men haar niet te last leggen, dat zij *openhartigheid* mist. Welk een' rustigen tijd staat ons te wachten!

's HERTOGENBOSCH den 1 Augustus.

Den 9 Augustus zullen de beide legerkampen van Oirschot en Rijen worden opgebroken, en de troepen der 2de en 3de divisien in kantonnementen worden verdeeld. Reeds wordt er aan de gekantonneerde troepen meer ruimschoots verlof gegeven; hetwelk denklijk ook eerlang met betrekking tot de thans nog gekampeerde divisien zal plaats hebben.

ROTTERDAM den 1 Augustus.

(*Partik. corresp.*) Terwijl in buitenlandsche, vooral Belgische dagbladen zwaar wordt opgegeven van de alhier sedert ruim eene maand heerschende ziekte, als dagelijks 80, 100 en meer slagtoffers wegrukkende, kan ik UED., als eerlang officieel zullende bekend gemaakt worden, op het stelligste melden, dat, gedurende de vorige maand Julij, het getal der aan gezegde ziekte overledenen 862 (dus niet meer dan 27½ per dag) is geweest. Overigens is de ziekte thans merkbaar verminderende, en mogen wij de hoop opvatten, dat zij eerlang zal hebben uitgewoed.

UTRECHT den 3 Augustus.

De bekende milddadigheid van Utrechts ingezetenen is ook dezer dagen gebleken bij het doen van de kollekte, ten behoeve der door den veenbrand ongelukkig geworden ingezetenen der provincie Groningen, bedragende de tot dit einde ingezamelde penningen de niet onaanzienlijke som van f 2143, 96 cents.;

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 24 Julij. J. H. Scholtens, de *Goudvisch* (Amsterdam), van Amsterdam naar de Oostzee.
C. J. Prins, de *Vriendschap* (Amsterdam), van Amsterdam naar de Oostzee.
K. K. de Boer, *Hoop op Verwachting* (Pekel-a), van Amsterdam naar Memel.
Den 25 Julij. P. T. Kuiper, *Eensgezindheid* (Amsterdam), van Amsterdam naar de Oostzee.
J. H. Mulder, *Alida Fraunkina* (Veendam), van Amsterdam naar Petersburg.
W. B. Bakker, de *Beurs van Amsterdam* (Amsterdam), van Amsterdam naar Riga.
De Wind N.
Den 30 Julij. B. J. Siedzes, *Hijlke Jans* (Mackum), van Koningsbergen naar Amsterdam.
J. F. de Boer, *Gezina* (Groningen), van Koningsbergen naar Amsterdam.
G. G. Smit, de *Vrouw Jantina* (Pekel-a), van Dantzig naar Amsterdam.
B. R. Berg, de *Vrouw Margaretha* (Sappemeer), van Koningsb. naar Termunterz.
De Wind Z.W.

ELSENEUR

den 30 Julij 1833.

VAN ALLER & COMP.

Het BESTUUR DER AKADEMIE VAN BEELDENDE KUNSTEN, BOUW-, TOEGEPASTE WERKTUIG- en ZEEVAARTKUNDE, te GRONINGEN, geeft bij deze kennis, dat de Aanvragen om gratis Onderwijs, van heden af tot uiterlijk op den 16 Augustus aanstaande, kunnen gedaan worden, des morgens van 10 tot 12 uren, uitgenomen des Zondags, voor de Teekenkunde bij den Heer Mr. G. J. KEISER, en voor de Bouw- en Zeevaartkunde bij den Heer W. J. MEURS WICHERS.

De Aanvragen moeten schriftelijk geschieden, en vermelden den Naam van Ouders of Voogden, de Voornamen, Namen, den Ouderdom en het Beroep van diegenen, voor welke het Onderwijs gevraagd wordt, derzelver Woonplaats met de Letter en het Nummer in het Zwart, en het Vak, waarin Onderwijs verlangd wordt.

Geene Aanvragen zullen in aanmerking kunnen komen, dan die persoonlijk overhandigd worden door iemand, die, des noodig, nadere inlichting kan geven.

GRONINGEN

Namens het Bestuur voornoemd:

den 29 Julij 1833.

R. DE RHOER OTTENS.

GROOTE SCHOUWBURG.

De Tooneelsten van den *Amsterdamschen Stads Schouwburg*, onder directie van T. J. MAJOFSKI, zullen, op Woensdag, den 6 Augustus, tot sluiting van het Tooneel, geven:

DE JAGERS, Tooneelspel van IFFLAND; en DE ZANGZIEKE KLEER-MAKER, Opera.

* Heden beviel mijne Echtgenoot E. D. FRANSSENS van eene DOCHTER. J. BRUINS.

GRONINGEN

den 1 Augustus 1833.

* Heden verlost zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER PETRONELLA MAGDALENA HOEKSTRA, geliefde Echtgenoot van

GRONINGEN

den 3 Augustus 1833.

* Mijne geliefde Echtgenoot HENRICA VAN JULSINGHA verlost heden morgen voorspoedig van een' welgeschapenen ZOON.

WENE

den 3 Augustus 1833.

* Op heden verlost zeer gelukkig van eenen welgeschapenen ZOON FREDERICA MAGDALENA SIEGFRIED, geliefde Vrouw van

GRONINGEN

den 5 Augustus 1833.

Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

* Getrouwd:

J. WOORTMAN SPANDAW,

2de Luitenant bij het korps Rijdende Artillerie,

Ridder van de Militaire Willemsoorde,

en

Jonkvrouwe C. J. C. VAN BERESTEYN.

KASTEEL MAURICK, te Fught,
den 31 Julij 1833.

